

Rehabilitacija Draže Mihailovića i uopšte četništva je logični sled svih dešavanja u koje je zapalo društvo u Srbiji još devedesetih godina. Pod patronatom "komunističkih" birokrata u bivšoj Jugoslaviji, nacionalistički intelektualci su izvršili idejnu pripremu za rehabilitaciju nacionalističke ideologije, a samim tim i četništva u kome je nacionalistička politika za vreme Drugog svetskog rata doživela svoj vrhunac kroz zločine nad drugim narodima, kvislinškim odnosom prema okupatoru, pokušaju očuvanja monarhističke Jugoslavije i, nadasve, očuvanje kapitalističkog društvenog uređenja. Slom

militantnog velikosrpskog nacionalizma u prethodnoj deceniji i nametnuti mir, kao i pobuna naroda Srbije protiv katastrofalne politike tadašnjeg režima, nije označila i slom nacionalizma u Srbiji. On je u novim okolnostima imao prvenstveno funkciju u održavanju novouspotavljenih klasnih odnosa.

Rehabilitacija Draže Mihailovića nije rehabilitacija samo jedne ličnosti koja se nalazila na čelu zločinačkog pokreta, same ideje četništva, politike i zločina 90-tih, već ideološka rehabilitacija sadašnjosti - rehabilitacija surovog stanja u kojem se nalaze mase u Srbiji i koje režim može lakše da drži u pokornosti putem četničke, odnosno fašističke ideologije. U uslovima globalne ekonomske krize, i ponovnog zaoštavanja odnosa u samom regionu kome pretila socijalna eksplozija nezadovoljnih masa, režim ima potrebu da prigripi sve one ideje koje pravdaju represivnu silu samog režima, podržavaju centralizaciju Srbije i surovo se obračunavaju sa klasnim protivnicima. Sem toga, te ideje i te kako pogoduju i sve većoj centralizaciji kapitala u sve manjem broju ruku kapitalističkih gamadi u Srbiji.

Zato ova ova rehabilitacija nije trenutni hir nečije politike, ili diktirana trenutnim političkim interesima. Ona je izraz klasnih odnosa koji vladaju u Srbiji, a to je surovi kapitalizam sa tendencijom fašizacije društva i režimom kao neokolonijalnim podanikom koji sprovodi diktat modernog fašizma.

Sistematsko prekrajanje istorije od strane vladajuće klase u Srbiji i potiskivanje antifašizma ima za cilj da abolira politiku 90-tih godina, pojača unitarističke tendencije u Srbiji, udalji mase od aktivnijeg otpora neokolonijalizmu modernih fašista, i spreči aktivniji klasni otpor masa. Istovremeno to otvara širom vrata svim fašističkim grupama koji polako postaju nezaobilazni faktor u političkim zbivanjima Srbije.

Međutim antifašistički pokret u Srbiji će se stvoriti. Ukoliko se proces stvaranja antifašističkog pokreta bude brže odvijao, sprečavaće se i mogućnost da fašizam svima pokuca na vrata bez ispaljenog metka.

Izvor:

partijarada.org